

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 30 december 2010 in zaak nr. 10/43420 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 december 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling betoogt dat het hoger beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: het ministerie), waar de ondertekenaar van het hogerberoepschrift werkzaam is, geen partij was in de beroepsprocedure bij de rechtbank.

2.1.1. Vaststaat dat de ondertekenaar van het hogerberoepschrift gemachtigd is om namens de minister hoger beroep in te stellen. Blijkens de bewoordingen van het hogerberoepschrift is ook namens deze minister hoger beroep ingesteld. De vermelding van het ministerie op het briefpapier en bij de ondertekening maakt dit niet anders. Het betoog van de vreemdeling faalt derhalve.

2.2. De minister klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte, onder verwijzing naar de uitspraak van 19 oktober 2009 in zaak nr. 200905604/1/V3 (www.raadvanstate.nl), heeft overwogen dat de inbewaringstelling onvoldoende gemotiveerd is, nu de minister naast de bewaringsgronden niet heeft aangegeven waarom, gelet op de volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) vereiste concrete belangenafweging, hij de met de bewaring gediende belangen zwaarder heeft laten wegen dan het belang van de vreemdeling. Het in genoemde paragraaf weergegeven beleid heeft de rechtbank aldus gelezen dat bij indiening van een asielaanvraag na inbewaringstelling een nadere concrete afweging van belangen plaats moet vinden die aan de asielaanvraag gerelateerd is en waarbij ook feiten en omstandigheden uit de asielprocedure worden meegewogen.

Hiertoe betoogt de minister dat bij de inbewaringstelling aan feiten en omstandigheden uit de asielprocedure geen betekenis kan toekomen, omdat deze op dat moment niet bekend waren of konden zijn. De minister heeft tevens aangevoerd dat de vreemdeling heeft nagelaten bij de eerst mogelijke gelegenheid een asielaanvraag in te dienen en veel gewicht is

toegekend aan de verdenking van het plegen van een misdrijf, het gebruik van een vals document en gebruik van een alias. Voorts stelt de minister zich op het standpunt dat de situatie niet vergelijkbaar is met die in de door de rechtbank genoemde uitspraak.

2.2.1. De klacht is terecht voorgedragen, omdat niet met meer dan de aard en het tijdstip van de asielaanvraag of de geuite wens tot indiening daarvan rekening kan worden gehouden. De grief kan evenwel niet tot het beoogde doel leiden, aangezien de minister noch ten tijde van de inbewaringstelling noch in de beroepsprocedure naast de bewaringsgronden heeft aangegeven waarom hij, nu niet in geschil is dat het valse identiteitsdocument uitsluitend is gebruikt om Nederland binnen te komen, de met de bewaring gediende belangen zwaarder heeft laten wegen dan het belang van de vreemdeling. Voor zover de minister dat alsnog in hoger beroep heeft gedaan is dat tardief. Bij gebrek aan een tijdige belangenafweging als bedoeld in paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000 en nu de minister evenmin een beroep heeft gedaan op het specifieke beleid ten aanzien van Dublinclaimanten zoals neergelegd in paragraaf A6/5.3.3.6 van de Vc 2000, heeft de rechtbank ook de vergelijking met de door haar genoemde uitspraak kunnen maken. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht, zij het op niet geheel juiste gronden, geoordeeld dat de minister het besluit tot inbewaringstelling onvoldoende heeft gemotiveerd. De grief faalt derhalve.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze berust, te worden bevestigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

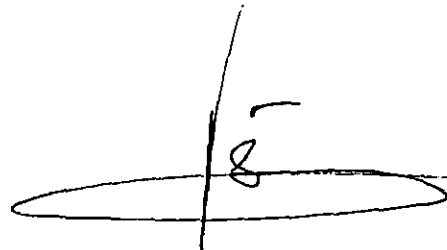
w.g. Sniijders
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 maart 2011

279

Verzonden: 14 maart 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 10/43420

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

in het geding tussen:

geboren op _____ van (gestelde) Iraakse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. W.M. Blaauw, advocaat te Haarlem

en:

de minister voor Immigratie en Asiel,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. Lamfers-van den Bos, werkzaam bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Op 16 december 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 17 december 2010 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van
verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om
toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 30 december 2010. Eiser is
in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen
vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig
M. Essebaï als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting
gesloten.

Overwegingen

I. Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Enkele gronden, die aan de
maatregel ten grondslag zijn gelegd, hangen samen met de omstandigheid dat eiser gebruik
heeft gemaakt van een vals document. Hiervoor is eiser strafrechtelijk aangehouden, maar
zal hiervoor niet verder worden vervolgd omdat hij asielzoeker is en artikel 31 van het
Vluchtelingenverdrag zich hiertegen verzet. Volgens het beleid neergelegd in paragraaf
A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000, dient het in bewaring stellen van

asielzoekers zo beperkt mogelijk te geschieden. Verweerder heeft niet dan wel onvoldoende gemotiveerd waarom eiser in bewaring is gesteld. Er had een nadere belangenafweging moeten plaatsvinden in relatie tot de asielzaak. Het enkel verwijzen naar de gronden van de maatregel volstaat niet, er moet iets extra's aan de hand zijn wil verweerder asielzoekers in bewaring mogen stellen. Van dat extra's is in deze zaak niet gebleken.

2. Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft in deze zaak een nadere belangenafweging gemaakt. Het felt dat eiser zich heeft bediend van een vals identiteitsdocument weegt voor verweerder zwaar in eisers nadeel. Er is in deze zaak geen sprake van manifest bedrog zoals genoemd in het door eiser aangehaalde beleid, maar er is wel een zestal gronden aan de maatregel ten grondslag gelegd. Die gronden zijn niet betwist door eiser. Deze gronden kunnen de maatregel dragen. Desgevraagd heeft verweerder nog toegelicht dat de onderhavige zaak geen Dublinclaimzaak zal worden. Aanvankelijk waren er vingerafdrukken van eiser in Griekenland aangetroffen, maar de gemachtigde van eiser heeft ter zitting bij de rechtbank meegedeeld dat er onvoldoende aanknopingspunten met Griekenland land voor het leggen van een Dublinclaim zijn, hetgeen verweerder niet weerspreekt.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben én waarvan, bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in paragraaf A6/5.3.3.1 van de Vc 2000, aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring is gesteld een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de daarbij bekend geworden feiten en omstandigheden bijvoorbeeld in het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag, aldus dit onderdeel.

4. De rechtbank acht met partijen het hierboven weergegeven beleid van toepassing op de onderhavige zaak. Eiser heeft tijdens het gehoor voor de inbewaringstelling te kennen gegeven asiel te willen aanvragen en heeft inmiddels ook daadwerkelijk een asielaanvraag ingediend. Het toepassen van bewaring dient dus ook in dit geval zo beperkt mogelijk te geschieden. De rechtbank leest het beleid van verweerder aldus dat er - naast de belangenafweging die in iedere zaak dient te worden gemaakt alvorens wordt overgegaan tot inbewaringstelling - een nadere concrete afweging van belangen plaats moet vinden die gerelateerd is aan de asielaanvraag, waarbij ook omstandigheden en feiten die in de asielprocedure naar voren zijn gekomen worden meegewogen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft een dergelijke belangenafweging in dit geval niet, althans in ontoereikende mate, plaatsgevonden. De enkele verwijzing naar de gronden van de maatregel getuigt niet van een dergelijke nadere, aan de asielzaak gerelateerde, belangenafweging. Verweerder heeft naast de bewaringsgronden niet aangegeven waarom, gelet op de volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000 vereiste concrete afweging, hij in de gegeven situatie de met de maatregel van bewaring gediende belangen zwaarder heeft laten wegen dan het belang van de vreemdeling. Aldus heeft verweerder het besluit tot inbewaringstelling onvoldoende gemotiveerd, zodat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht. De rechtbank sluit met

dit oordeel aan bij een eerdere uitspraak van deze zittingsplaats, AWB 10/39290, waarin is verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 oktober 2009 (LJN: BK1629).

5. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel van meet af aan niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep gegrond.

6. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen. Ten aanzien van deze vergoeding overweegt de rechtbank als volgt.
De rechtbank gaat uit van drie dagen ten onrechte doorgebracht in een politiecel en 10 dagen ten onrechte doorgebracht in een huis van bewaring, zodat eiser een bedrag toekomt van 3 x € 105,- (per dag doorgebracht op een politiebureau) en 10 x € 80,- (per dag doorgebracht in het huis van bewaring), in totaal € 1105,-.

7. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

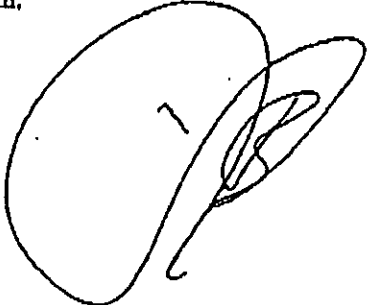
Zaaknummer: AWB 10/43420 inzake

Pagina 4 van 4

Beslissing**De rechtbank**

- verklaart het beroep gegrond;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1105,- (zegge: elfhonderd vijf euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 874,- (zegge: achthonderd vierenzeventig euro), te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 30 december 2010 door mr. H.J.M. Baldinger, rechter, in tegenwoordigheid van mr. F.K. Williams, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

VOOR KOPIE DOOR DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Afschrift verzonden op: **30 DEC. 2010**

Cone.: DB
Coll: RK
D:
VK

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 5 JAN 2011	
ZAAKNR.	201100214
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PJR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. J. Laros
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 30 december 2010
met kenmerk AWB 10/43420

Inzake:

met IND-kenmerk 1012.20.1342
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. W.M. Blaauw
advocaat te (Schotersingel 153 2023 AD) HAARLEM

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. C. Prins
tel 070-779 7077
fax 070-779 5508

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 90120, 2500 GC Den Haag

Telefoon 070 7704801
Fax 070 770 5506

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 BA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 5 JAN 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging Vestiging Den Haag
Contactpersoon	mw. mr. C. Prins
Doorkiesnummer(s)	070 779 7077
Datum	5 januari 2011
Ons kenmerk	1012.20.1342
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Minister voor Immigratie en Asiel

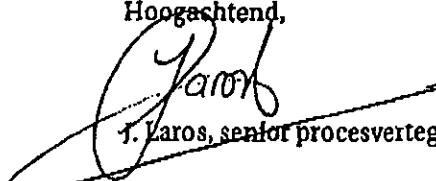
Geachte heer/mevrouw,

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 30 december 2010 met kenmerk 10/43420.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

J. Karos, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 5800, 2280 HV Rijswijk
De Raad van State

Telefoon 070 7794901
Fax 070 779 5506

Onderdeel
Contactpersoon
Oorsprongsnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
mw, mr, C. Prins
070 779 7077
5 januari 2011
1012.20.1342

Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 5 JAN 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Hierbij geef ik mevrouw, J. Laros, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister voor Immigratie en Asiel bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 30 december 2010, met kenmerk Awb 10/43420.

De Minister voor Immigratie en Asiel
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

N.T. van Schelken

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 30 december 2010, met kenmerk Awb 10/43420 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 16 december 2010 gegrond heeft verklaard, de onmiddellijke opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, en (hierna: verweerder) een schadevergoeding heeft toegekend ten laste van de Staat der Nederlanden van € 1105,-, alsmede de Minister in de proceskosten, van € 874,-, heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 16 december 2010 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.
- 2.2 Bij uitspraak van 30 december 2010 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, bevolen de bewaring op te heffen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend.
- 2.3 Op 30 december 2010 is de maatregel van bewaring opgeheven (*productie 2*).

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 16 december 2010 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft één grief tegen de aangevallen uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4 en 5 op pagina 2 en 3 van de aangevallen uitspraak:

"De rechtbank acht met partijen het hierboven weergegeven beleid van toepassing op de onderhavige zaak. Eiser heeft tijdens het gehoor voor de inbewaringstelling te kennen gegeven asiel te willen aanvragen en heeft inmiddels ook daadwerkelijk een asielaanvraag ingediend. Het toepassen van bewaring dient dus ook in dit geval zo beperkt mogelijk te geschieden. De rechtbank leest het beleid van verweerder aldus dat er - naast de belangenafweging die in iedere zaak dient te worden gemaakt alvorens wordt overgegaan tot inbewaringstelling - een nadere concrete afweging van belangen plaats moet vinden die gerelateerd is aan de asielaanvraag, waarbij ook omstandigheden en feiten die in de asielprocedure naar voren zijn gekomen worden meegewogen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft een dergelijke belangenafweging in dit geval niet, althans in ontoereikende mate, plaatsgevonden. De enkele verwijzing naar de gronden van de maatregel getuigt niet van een dergelijke nadere, aan de asielzaak gerelateerde, belangenafweging. Verweerder heeft naast de bewaringsgronden niet aangegeven waarom, gelet op de volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000 vereiste concrete afweging, hij in de gegeven situatie de met de maatregel van bewaring gediende belangen zwaarder heeft laten wegen dan het belang van de

vreemdeling. Aldus heeft verweerder het besluit tot inbewaringstelling onvoldoende gemotiveerd, zodat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht. De rechtbank sluit met dit oordeel aan bij een eerdere uitspraak van deze zittingsplaats, AWB 10/39290, waarin is verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 oktober 2009 (LJN: BK1629).

Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel van meet af aan niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep gegrond."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 6 en 7 op pagina 3 van de aangevallen uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op de grief:

- 3.5 De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het besluit tot inbewaringstelling onvoldoende gemotiveerd is.
- 3.6 Ingevolge het gestelde in onderdeel A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc) dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in paragraaf A6/5.3.3.1 Vc aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van bekend geworden feiten en omstandigheden voor de aanvraag bijvoorbeeld het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag.
- 3.7 De Minister is van oordeel dat verweerder in redelijkheid in bewaring kon worden gesteld, gezien de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, te weten dat hij:
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf;
 - Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000;
 - Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document;
 - Zich bedient/heeft van een of meerdere aliasen;
 - Geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
 - Geen middelen van bestaan heeft.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat deze gronden zonder nadere motivering niet kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat verweerder zich aan uitzetting zal onttrekken. De gronden, die na een op de zaak toegespitste belangenafweging aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd en die hun grondslag vinden in het dossier, zijn door verweerder niet betwist.

- 3.8 De rechtbank heeft miskend dat het dossier voldoende aanknopingspunten biedt voor het vermoeden dat verweerder zich zal onttrekken aan de voorgenomen uitzetting. Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling dient in het kader van de onderhavige afweging van de belangen immers de inhoud van het gehele dossier bij de beoordeling te worden betrokken.

- 3.9 De Minister stelt voorop dat uit het dossier genoegzaam blijkt dat verweerder heeft nagelaten om bij de eerst mogelijke gelegenheid een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel in te dienen en dat hij niet van meet af aan de intentie had om hier te lande asiel aan te vragen. Immers verweerder heeft voor hij naar Nederland kwam in Griekenland verbleven. Voorts is onweersproken gebleven dat verweerder met een vals paspoort heeft gereisd. In dit geval heeft de Minister in de belangenafweging veel gewicht toegekend aan de omstandigheid dat verweerder verdacht is van het plegen van een misdrijf, gebruik heeft gemaakt van een vals document en gebruik heeft gemaakt van een alias.
- 3.10 De rechtbank heeft ten onrechte, ten aanzien van een verdergaande belangenafweging, de uitspraak van uw Afdeling van 19 oktober 2009, nr. 200905604/1/V3 op verweerder van toepassing geacht. De uitspraak van 19 oktober 2009 ziet toe op een situatie waarbij de vreemdeling een Dublinclaimant is, die Nederland inreist en vervolgens direct asiel aanvraagt. Nu er geen sprake is van een vergelijkbare situatie doordat er in casu geen Dublinclaim is opgestart en de belangenafweging in het kader van A6/5.3.3.5 Vc is gegeven, heeft de rechtbank niet onder verwijzing naar deze jurisprudentie van uw Afdeling het beroep gegrond kunnen verklaren.
- 3.11 Ten tijde van het nemen van het besluit tot inbewaringstelling alsmede tijdens de procedure in eerste aanleg heeft de Minister uitdrukkelijk het standpunt ingenomen dat de belangenafweging in het nadeel van verweerder is uitgevallen. De aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden, in het bijzonder de gronden verdacht zijn van een misdrijf, gebruik maken van een vals document en zich bedienen van een alias, zijn in het kader van de belangenafweging van doorslaggevende betekenis geweest nu op grond daarvan aangenomen kan worden dat verweerder zich aan de eventuele uitzetting zal gaan onttrekken. De rechtbank heeft dit miskend. Ingevolge artikel 59, eerste lid, Vw kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft in bewaring worden gesteld indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert. In het beleid zoals verwoord in paragraaf A6/5.3.3.1 Vc is een niet limitatieve lijst opgenomen van situaties waarin het belang van de openbare orde de inbewaringstelling kan vorderen. Daarvan is onder meer sprake indien de vreemdeling gebruik heeft gemaakt van valse of vervalste documenten. Niet in geschil is dat verweerder heeft nagelaten om bij de eerst mogelijke gelegenheid een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel in te dienen nu hij voor hij naar Nederland kwam in Griekenland heeft verbleven. Voorts is niet in geschil dat verweerder is aangehouden als verdachte van overtreding van artikel 231 Wetboek van Strafrecht wegens het gebruik maken van een vals en niet op zijn naam gesteld reisdocument. Het oordeel van de rechtbank gaat er aan voorbij dat verweerder door gebruik te maken van een vals en niet op zijn naam gesteld reisdocument zich aan de controle van de Minister wilde onttrekken hetgeen reeds genoeg is voor de inbewaringstelling. De omstandigheid dat verweerder vervolgens een asielaanvraag indient is onvoldoende om de maatregel niet te kunnen opleggen.
- 3.12 Gelet op de bewaringsgronden heeft de Minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde.
- Vergelijk:
- *AbRS 22 januari 2008, nr. 20070826711/V3, m.n. r.o. 2.1.3. (productie 3)*
- 3.13 Voorts heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het beleid van de Minister voorschrijft dat bij de belangenafweging die de Minister bij het besluit tot inbewaringstelling dient te maken betekenis toekomt aan de asielaanvraag en de feiten en omstandigheden die bij de asielaanvraag naar

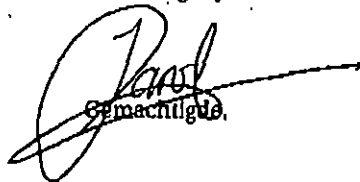
voren komen. Een dergelijke zienswijze miskent dat de beoordeling van de asielaanvraag en de vraag of de in dat verband naar voren gekomen omstandigheden nopen tot het verlenen van een vergunning niet betrokken kunnen worden bij de beslissing van de Hulpofficier van Justitie bij het opleggen van de maatregel, aangezien deze feiten en omstandigheden op dat moment niet bekend zijn of kunnen zijn. De rechtbank heeft dit miskend.

3.14 De rechtbank heeft gelet hierop niet tot het oordeel kunnen komen dat het besluit tot inbewaringstelling niet afdoende is gemotiveerd.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Den Haag, 5 januari 2011

Gemachtigde.

*Mr. J. Laros, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*